

независност или недељивост, све то није ништа ново за њу и све се то изводи из њеног основног својства да је највиша и неограничена и да није везана никаквим законима. Интересантно гледиште о суверености и њеним обележјима има и наш актуелни уставни писац Ратко Марковић. По њему, сувереност државне власти обухвата три својства и то: независност, непрекидност и недељивост, при чему би независност значила да држава није потчињена никаквој вишој од ње власти (како унутрашњој, тако и спољашњој), док би непрекидност значила да она стално траје, без обзира на то што се њени носиоци мењају. На крају, недељивост би означавала да је то увек једна власт, чак и када се врши посредством више органа. За разлику од њега, доајен наше модерне теорије државе и права, проф. Радомир Лукић, мало другачије дефинише појам суверености и њене елементе. По њему, сувереност подразумева правну неограниченост државне власти и она обухвата два принципа: независност и супрематију државне власти, а не рецимо и недељивост коју помиње проф. Ратко Марковић.

3. ПРАВНА НЕОГРАНИЧЕНОСТ (ОГРАНИЧЕНОСТ) СУВЕРЕНОСТИ

Као што нема сагласности међу теоретичарима права око тога шта је сувереност и која су њена обележја, тако постоје и неслагања око тога да ли је сувереност у правном смислу неограничена или је ипак подложна извесним ограничењима. Иако сувереност у правном смислу значи највишу и неограничену власт, то ипак данас не би требало узимати буквално. Сувереност се понекад још схвата на стари (Боденов) апсолутистички начин и тако незаслужено поистовећује са модерним видом самовлашћа. Иако је сувереност још увек највише и најбитније својство државе и њене власти без кога она не може да постоји, ипак треба ублажити неке претераности које су још присутне у гледању на ово битно правно (државно) питање. У том погледу звуче поучно упозорења проф. Лукића да сувереност не може да се остварује апсолутно и да сувереност у правном смислу представља неограниченост државне власти, али да је у друштвеном смислу држава и њена власт ипак ограничена јер ни у друштву није ништа апсолутно, већ је све подложно променама. Такво гледиште о суверености дели и наш угледни предратни правни писац Ђорђе Тасић када тврди да сувереност државе као израз апсолутне и недељиве власти има више историјску него актуелну вредност и да се она